

Dosta više ratova za naftu i nafte za ratove

Rat i pripreme za rat nisu samo rupa u koju se bacaju milijarde dolara koje bi mogle biti upotrebljene za sprečavanje ekološke štete već su jedan od glavnih uzroka ekološke štete.

Američka vojska je jedan od najvećih zagadjivača na zemaljskoj kugli. Od 2001. godine vojska SAD ispustila je 1.2 milijarde kubnih tona gasova koji proizvode efekat staklene bašte, što je jednak godišnjim emisijama 257 miliona automobila na putevima. Ministarsvo "odbrane" SAD je najveći institucionalni potrošač nafte na svetu (\$17 milijardi godišnje) i najveći zemljoposednik s 800 stranih vojnih baza u 80 zemalja. Na osnovu jedne procene, vojska SAD potrošila je u Iraku 2008. godine samo u jednom mesecu 1.2 miliona barela nafte. Jedna vojna procena kaže da su dve trećine potrošnje nafte američke vojske otišle na vozila za dopremanje nafte na ratište.

Dok se ekološka kriza pogoršava, gledanje na rat kao na sredstvo za njeno rešavanje preti nam konačnim začarnim krugom. Tvrđenje da promena klime izaziva rat ispušta iz vida stvarnost da ljudska bića izazivaju rat, i da ćemo krize samo produbiti ukoliko ne naučimo da se njima bavimo nenasilno.

Jedna od glavnih motivacija pojedinih ratova je želja za kontrolom nad prirodnim bogatsvima koje zagadjuju planetu, kao što su pogotovo nafte i gas. Zapravo, ratovi koje bogate države započinju u siromašnim državama nisu u korelaciji s povredama ljudskih prava ili nedostatkom demokratije već su u snažnoj korelaciji s prisustvom nafte.

Rat prouzrokuje najviše ekološke štete tamo gde se vodi ali uništava i prirodnu sredinu vojnih baza u stranim i domicilnim državama. Vojska SAD je treći najveći zagadjivač američkih vodenih puteva.